

פרשת חוקת – ראשון

יט (ס) וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַאֲלֵאֲהֲרֹן לֵאמֹר:

א ומליל יי, עם משה ולא־הרון למימר.

(ב) וְזֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דָּבָר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֹל:

ב דא גזירת אוריתא, דפקיד יי למימר: מליל עם בני ישראל, ויסבון לך תורתא סמוקתא שלמתא דלית בה מומא, דלא סליק עלה, נירא.

טז זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה: לְפִי שֶׁהַשָּׁטָן וְאֻמוֹת הָעוֹלָם מוֹנִין אֶת יִשְׂרָאֵל, לֹאמֵר: מַה הַמַּצָּוָה הַזֹּאת וּמַה טַּעַם יֵשׁ בָּהּ? לְפִיכָךְ פָּתַח בָּהּ "חֻקָּה", גִּזְרָה הִיא מִלְּפָנַי, אֵין לָךְ רְשׁוּת לְהַרְהֹר אַחֲרֶיהָ. וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ: (במדבר רבה) לְעוֹלָם הִיא נִקְרָאת עַל שִׁמְךָ: פָּרָה שֶׁעֲשֵׂה מִשֶּׁה בַּמִּדְבָּר. אֲדָמָה תְּמִימָה: שֶׁתִּהְיֶה תְּמִימָה בְּאֲדָמִימוֹת, שְׁאֵם הָיוּ בָּהּ שְׁתֵּי שְׁעֵרוֹת שְׁחוּרוֹת פְּסוּלָה:

(ג) וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֱלֻעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ לַמִּחְנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו:

ג ונתתנון יתה, לא־לעזר כהנא; ויפיק יתה למכרא למשריתא, ויכוס יתה קדמוהי.

טז אֶל־עֻזֶּר: (ספרי) מִצֻּתָּהּ בִּסְגָן. אֶל־מַחוּץ לַמִּחְנֶה: (יומא סח ספרי) חוץ לְשֵׁלֶשׁ מַחְנוֹת: וְשַׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו: (יומא מב) זֶר שוֹחֵט וְאֱלֻעֶזֶר רוֹאֶה

(ד) וּלְקַח אֱלֻעֶזֶר הַכֹּהֵן מִדְּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִדְּמָהּ שִׁבְעַת פַּעַמִּים:

ד ויסב אלעזר כהנא, מדמה באצבעיה; וידי לקביל אפי משפן זמנא, מדמה שבע זמנין.

טז אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד: עוֹמֵד בְּמִזְבְּחוֹ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם וּמִתְכַּוֵּן וְרוֹאֶה פֶתָחוֹ שֶׁל הַיֵּכָל בְּשַׁעַת הַזֹּאת הָדָם: (יומא כח):

(ה) וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֶרְוָהּ וְאֶת־בִּשְׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פְּרִשָּׁהּ יִשְׂרָף:

ה ויוקיד ית תורתא, לעינוהי: ית משכה וית בסרה וית דמה, על אכלה יוקיד.

(ו) וּלְקַח הַכֹּהֵן עֵץ אָרֶז וְאֵזוֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעֶת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תוֹךְ שִׂרְפַת הַפָּרָה:

ו ויסב כהנא, אעא דארזא ואיזובא וצבע זהרי; וירמי, לגו יקידת תורתא.

(ז) וְכַבֵּם בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֹא אֶל־הַמִּחְנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב:

ז ויצבע לבושוהי כהנא, ויסחי בסריה במיא, ובתר פין, ייעול למשריתא; ויהי מסאב כהנא, עד רמשא.

טז אֶל־הַמִּחְנֶה: לַמִּחְנֶה שְׂכִינָהּ, שְׁאֵין טָמֵא מְשַׁלַּח חוּץ לְשְׁתֵּי מַחְנוֹת, אֲלֹא זָב וּבִעַל קָרִי וּמִצְרַע. וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב: סִרְסָהוּ וְדִרְשָׁהוּ: "וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְאַחֵר יָבֹא אֶל־הַמִּחְנֶה":

ח ודמוקיד יתה יצבע לבושוהי במיא, ויסחי בסריה במיא; ויהי מסאב, עד רמשא.

(ח) וְהִשְׂרָף אֹתָהּ יְכָבֵם בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

ט ויכנוש גבר דכי, ית קטמא דתורתא, ויצנע למכרא למשריתא, באתר דכי; ותהי לכנשתא דבני ישראל למטרא, למי אדיותא חטאת היא.

טז אֶל־הַנִּגִּיעַ בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים:

י ויצבע דכניש ית קטמא דתורתא, ית לבושוהי, ויהי מסאב, עד רמשא; ותהי לבני ישראל, ולגיויריא דיתגירון ביניהון לקים עלם.

(ט) וְאָסַף | אִישׁ טְהוֹר אֶת אֹפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מַחוּץ לַמִּחְנֶה בְּמָקוֹם טְהוֹר וְהִיתָה לַעֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נִדָּה חֲטָאת הוּא:

יב הוא ידי עלוהי ביומא תליתאה, וביומא שביעאה ידכי; ואם לא ידי עלוהי ביומא תליתאה, וביומא שביעאה לא ידכי.

טז אֶל־הַנִּגִּיעַ בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים:

יג כל דיקרב במיתא בנפשא דאנשא דימות ולא ידי עלוהי, ית משכנא דיי סאיב וישתיצי אנשא ההוא, מישראל: ארי מי אדיותא לא אודריקו עלוהי, מסאב יהי עוד, סאובתיה ביה.

טז אֶל־הַנִּגִּיעַ בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים:

יד דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(י) וְכַבֵּם הָאָסֵף אֶת־אֹפֶר הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיתָה לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם לַחֻקַּת עוֹלָם:

יז הוא יתחטא־בו, באפֿר הפֿרה (ס"א הזה):

(יב) הוּא יִתְחַטָּא־בּוּ בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר:

יח דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(יג) וְכַבֵּם הָאָסֵף אֶת־אֹפֶר הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיתָה לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם לַחֻקַּת עוֹלָם:

יט וכל מן דחסף פתיח, דלית מגופת שיע מקף עלוהי מסאב, הוא.

(יד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם בִּי־יָמוֹת בְּאֶהֱל כָל־הַבָּא אֶל־הָאֶהֱל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֶהֱל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים:

יז וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

טז אֶל־הַבָּא אֶל־הָאֶהֱל: בַּעֲד שְׁהֵמַת בְּתוֹכוֹ:

(טו) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יח וכל מן דחסף פתיח, דלית מגופת שיע מקף עלוהי מסאב, הוא.

טז אֶל־הַבָּא אֶל־הָאֶהֱל: בַּעֲד שְׁהֵמַת בְּתוֹכוֹ:

יט וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(טז) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יז וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

טז אֶל־הַבָּא אֶל־הָאֶהֱל: בַּעֲד שְׁהֵמַת בְּתוֹכוֹ:

יח וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(יז) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יט וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(יח) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יז וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(יט) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יח וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(כ) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יט וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(כא) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יז וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(כב) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יח וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

(כג) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צֶמֶד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

יט וכל דא, אוריתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין.

פרשת חוקת – שני

(יח) וּלְקַח אֶזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם
אִישׁ טָהוֹר וְהָזָה עַל־הָאֹהֶל
וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־
הַנַּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם
וְעַל־הַנִּגְעַב בַּעֲצָם אוֹ בַּחֲלָל
אוֹ בַּמֵּת אוֹ בַּקֶּבֶר:

יח וְיִסַּב אִיזוֹבָא וְיִטְבּוֹל
בַּמַּיָא, גָּבַר דְּכִי, וַיְדִי
עַל מַשְׁכָּנָא וְעַל כָּל
מִנְיָא, וְעַל נַפְשָׁתָא
דְּהוּוּ תַּמָּן; וְעַל דִּיקָרְבַּ,
בְּגִרְמָא אוֹ בְּקִטְלָא,
אוֹ בַּמֵּיתָא, אוֹ בַּקֶּבְרָא.

(יט) וְהָזָה הַטָּהוֹר עַל־הַטֹּמֵא
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי וַחֲטָאוּ בַּיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי וַכֹּבֶס בְּגָדָיו וַרְחִץ
בַּמַּיִם וְטָהַר בָּעֶרֶב:

יט וַיְדִי דְכִיָא עַל
מְסַאָבָא, בַּיּוֹמָא
תְּלִיתָאָה וּבַיּוֹמָא
שְׂבִיעָאָה; וַיִּדְכִּינִיה
בַּיּוֹמָא שְׂבִיעָאָה,
וַיַּצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וַיִּסְחִי
בַּמַּיָא וַיְדַכֵּי בְרַמְשָׁא.

רס"א וַחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי: (ספרי) הוּא גִמַּר טָהַרְתּוּ:

(כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא
יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת־
מִקְלָשׁ יְהוָה טִמָּא מִי נִגְדָה
לֹא־זָרֵק עָלָיו טִמָּא הוּא:

כ וּגְבַר דִּי־סִתְּאָב וְלֹא יְדִי
עֲלוּהִי, וַיִּשְׁתִּיצִי אִנְשָׁא
הַהוּא מִגּוֹ קְהֵלָא:
אַרִי יֵת מִקְדָּשָׁא דִּי
סְאִיב, מִי אֲדִיוֹתָא לֹא
אֲזַדְרִיקוּ עֲלוּהִי מְסַאָב
הוּא.

רס"ב וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְגו': אִם נֶאֱמַר מִקְדָּשׁ, לָמָּה נֶאֱמַר
מִשְׁכָּן כו'? כְּדֵאִיתָא בְּשָׁבוּעוֹת (דף טז):

(כא) וְהִיתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
וּמִזֶּה מִי־הַנִּגְדָה יַכֹּבֶס בְּגָדָיו
וְהַנִּגְעַל בְּמִי הַנִּגְדָה יִטְמָא
עַד־הָעֶרֶב:

כא וְתִהִי וְתִהִי
לְקִיָּם עָלֵם; וְדַמְדִי
מִי אֲדִיוֹתָא, יַצְבֵּעַ
לְבוּשׁוֹהִי, וְדִיקָרְבַּ בְּמִי
אֲדִיוֹתָא, יְהִי מְסַאָב עַד
רַמְשָׁא.

רס"ג וּמִזֶּה מִי־הַנִּגְדָה: (נדה ט, יומא
יד) רַבּוּתֵינוּ אָמְרוּ שֶׁהַמִּזְה טָהוֹר, וְזֶה בָּא לְלַמֵּד שֶׁהַנוֹשָׂא מִי
חֲטָאת טִמָּא טִמָּאָה חֲמוּרָה לְטִמָּא בְּגָדִים שֶׁעָלָיו, מַה שֶּׁאֵין
כֵּן בְּנוֹגֵעַ. וְזֶה שֶׁהוֹצִיאוּ בַּלְשׁוֹן "מִזְה" לומר לָךְ, שֶׁאֵין
מִטְמְאִין עַד שִׁיְהֵא בִּהֵן שְׁעוֹר הַזֹּאֵה. וְהַנִּגְעַל וְגו' יִטְמָא: וְאֵין
טַעֲמוֹן כַּבּוֹס בְּגָדִים:

(כב) וְכָל אֲשֶׁר־יִגַּע־בוֹ הַטֹּמֵא
יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעַת
תִּטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

כב וְכָל דִּיקָרְבַּ בִּיה
מְסַאָבָא, יְהִי מְסַאָב;
וְאִנְשׁ דִּיקָרְבַּ בִּיה, יְהִי
מְסַאָב עַד רַמְשָׁא.

רס"ד וְכָל אֲשֶׁר־יִגַּע־בוֹ: הַטֹּמֵא הַזֶּה שֶׁנִּטְמָא בַּמֵּת יִטְמָא.
וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעַת: בּוֹ בְּטִמָּא מֵת. תִּטְמָא עַד־הָעֶרֶב: מִכָּאן
לְמַדְנוּ, שֶׁהַמֵּת אָבִי אֲבוֹת הַטִּמָּאָה וְהַנּוֹגֵעַ בּוֹ אֵב הַטִּמָּאָה
וּמִטְמָא אָדָם. זֶהוּ פְרוּשָׁה לְפִי מִשְׁמַעָה וְהַלְכוּתִיָּה. וּמִדְרַשׁ
אַגְדָּה הָעֵתִיקִי מִיסוּדוֹ שֶׁל רַבִּי מֹשֶׁה הַדְרָשָׁן וְזֶהוּ:

כ (ס) וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־
הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בַּחֲדָשׁ
הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ
וַתִּתֵּם שָׁם מִרְיָם וַתִּקְבְּר
שָׁם:

א וְאָתוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל
כְּנִשְׁתָּא לְמַדְבְּרָא דְצִיֹן,
בִּירְחָא קְדָמָאָה, וַיִּתִּיב
עֲמָא, בְּרָקָם; וּמִיתַת
תַּמָּן מִרְיָם, וְאֶתְקַבְּרַת
תַּמָּן.

רס"ה כָּל־הָעֵדָה: עֵדָה הַשְּׁלֵמָה, שֶׁכָּכֵר מֵתוֹ מִתִּי מְדַבֵּר וְאֵלּוּ
פָּרְשׁוּ לַחַיִּים. וַתִּתֵּם שָׁם מִרְיָם: (מ"ק כ"ח) לָמָּה נִסְמְכָה
מִיתַת מִרְיָם לְפָרֶשֶׁת פָּרָה אֲדָמָה? לומר לָךְ: מַה קְרַבְנוֹת
מִכְפָּרִין (ס"א כְּמוֹ שֶׁפָּרָה אֲדָמָה מִכְפָּרַת), אִף מִיתַת צְדִיקִים
מִכְפָּרַת: וַתִּתֵּם שָׁם מִרְיָם: (שם) אִף הִיא בְּנִשְׁקָה מֵתָה וּמִפְּנֵי
מַה לֹּא נֶאֱמַר בָּהּ: "עַל־פִּי שְׁאִינוּ דְרָךְ כְּבוֹד שֶׁל מַעֲלָה.
וּבִאֲהָרָן נֶאֱמַר (במדבר לג): "עַל־פִּי ה'", ב"אֵלָה מְסַעִי

(ב) וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה
וַיִּקְהָלוּ עַל־מִשָּׁה וְעַל־
אַהֲרֹן:

ב וְלֹא הָיָה מַיָא,
לְכַנְשָׁתָא; וְאֶתְכַּנְשׁוּ,
עַל מִשָּׁה וְעַל אֶהְרֹן.

רס"ו וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה: מִכָּאן, שֶׁכָּל אַרְבָּעִים שָׁנָה הָיָה
לָהֶם הַבָּאָר בְּזִכּוֹת מִרְיָם:

(ג) וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וָלוּ גּוֹעֵנוּ
בְּגוֹעַ אַחֲיֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה:

ג וַנִּצָּא עֲמָא, עִם
מִשָּׁה; וְאָמְרוּ לְמִימַר,
לִי דְמִיתָנָא בְּמוֹתָא
דְאַחְנָא קָדָם יי'.

רס"ז וָלוּ גּוֹעֵנוּ: הִלּוּאִי שְׁגוּעֵנוּ. בְּגוֹעַ אַחֲיֵנוּ: בְּמִיתַת אַחֲיֵנוּ
בְּדַבָּר. לְמַד שֶׁמִּיתַת צָמָא מְגַנָּה מִמֶּנָּה. בְּגוֹעַ: שֵׁם דְּבַר הוּא,
כְּמוֹ "בְּמִיתַת אַחֲיֵנוּ", וְלֹא יִתְכַּן לְפָרְשׁוֹ "כְּשִׁמְתוֹ אַחֲיֵנוּ",
שְׂאֵם כֵּן הָיָה לוֹ לְהַנְקִד "בְּגוֹעַ" (בְּחוּלָם):

(ד) וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קָהָל
יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה
לְמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ:

ד וְלָמָּא אֶתִיתוֹן יֵת
קְהֵלָא דִיִּי, לְמַדְבְּרָא
הַדִּין, לְמָמַת תַּמָּן,
אַנְחָנָא וּבְעִירָנָא.

(ה) וְלָמָּה הֶעֱלִיתֶנוּ מִמִּצְרַיִם
לְהַבִּיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה הַזֶּה לֹא | מָקוֹם זָרַע
וְתֹאנָה וְגִפְלָן וְרַמּוֹן וּמִיָּם אֵין
לְשִׁתוֹת:

ה וְלָמָּא אֶסִיקְתוּנָא,
מִמִּצְרַיִם, לְאִיתָאָה
יִתְנָא, לְאֶתְרָא בִישָׁא
הַדִּין: לֹא אֶתְר כָּשֵׁר
לְבֵית זָרַע, וְאִף לֹא
תִינִין וְגִפְלִין וְרַמּוֹנִין,
וּמִיָּא לִית, לְמִשְׁתִּי.

(ו) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא
כְּבוֹד־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

ו וְעָאֵל מִשָּׁה וְאַהֲרֹן
מִן קֳדָם קְהֵלָא, לְתַרְעַ
מִשְׁכָּן זְמָנָא, וּנְפִלוּ,
עַל אֶפִיָּהוֹן; וְאֶתְגַּלִּי
יִקְרָא דִיִּי, לְהוֹן.